

kultur

Eva Åström, kultur- och nöjeschef • eva.astrom@kuriren.com
 Johanna Hövenmark, kultur- och nöjesreporter •
 johanna.hovenmark@kuriren.com
 Telefon: 0920/ 26 29 05, 0920/26 29 30

Lena Dahlberg ska det vara

Konstnären Lena Dahlberg fick tyvärr fel efternamn i fredagens Kuriren. Hon heter alltså Lena Dahlberg och ingenting annat. Kurirens kulturredaktion beklagar misstaget.

Ny museichef med fokus på samtiden

Curatorn, kritikern och historikern Jan-Erik Lundström ska under två år vikariera som länsmuseumschef vid Norrbottens museum. Ordinarie länsmuseumschefen Curt Persson är tjänstledig för forskningsstudier.

– Uppdraget är förstås oerhört speciellt och hedrande. Det ska bli en väldigt rolig utmaning att ta sig an. Jag har inte bott och jobbat i Luleå sedan jag gick ut gymnasiet på Midskogsskolan, säger Jan-Erik Lundström.

Han var tidigare chef för Bildmuseet i Umeå, satt under tio år i styrelsen för Västerbottens museum och anlätades som expert i Kulturutredningen som tillsattes 2007.

Konstbiennalen

För drygt tre år sedan var Jan-Erik Lundström curator för Luleås fjärde konstbiennial, LAB 09, med fokus på samtidskonst.

– Jag har gjort några gästspel och föreläst i Luleå. Det senaste var Luleå art biennial som gjordes på temat risker.

Genom åren har Jan-Erik Lundström haft många internationella uppdrag i konstvärlden. Just nu håller han på att slutföra arbetet som direktör för Samisk senter för samtidskonst i Karasjok.

LÄNSMUSEICHEF. Jan-Erik Lundström var curator för Luleå konstbiennial 2009. Nu återvänder han till Norrbotten för att vikariera som länsmuseumschef.

Vad tar du med dig till Norrbotten?

– Jag tror att jag tar med mig många saker, en av dessa är ett engagemang fokuserat på mångfald. Och jag tror att jag kan tillföra en stark tilltro till ett länsseums uppdrag att verka i

nuet. Samtidskulturen är ett starkt kort som jag tar med mig, säger han.

Att uppdraget är tidsbegränsat kommer inte, menar Jan-Erik Lundström, att sätta en förvaltande prägel på hans insatser.

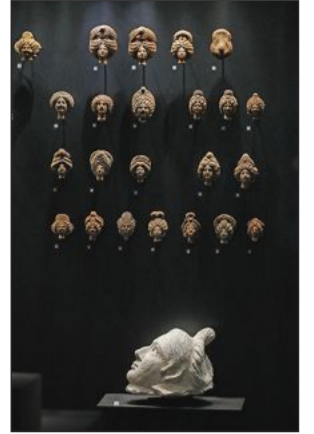
– Jag tror säkert att det

kommer att märkas att jag kommer. Det är lite tidigt att säga hur, men på ett sådant här uppdrag kan du inte sitta och förvalta. Vilken kulturinstitution som helst måste vara i ständig rörelse, säger han.

Den 1 oktober tillträder

Jan-Erik Lundström jobbet som länsmuseumschef. Karina Jarrett, nuvarande vikarierande länsmuseumschef, går då tillbaka till sin tjänst som chef för Gällivare museum.

Johanna Hövenmark

● Delar av utställningen i den islamska avdelningen på Louvren.

Louvren visar islamsk konst

Paris mest kända konstmuseum Louvren öppnade på lördagen en helt ny avdelning, tillägnad islamsk konst, för allmänheten, skriver AFP. Syftet är att förbättra kunskapen om religionen. Utställningen, som kostat nära 100 miljoner euro är finansierad av franska staten samt genom generösa donationer från Saudiarabien, Marocko, Kuwait och Oman. Den innehåller över 3.000 konstverk som täcker en 3.000 kvadratmeter stor yta, i en flygel spridd på två plan i museet.

På en pressvisning tidigare i veckan sa

● Sophie Makariou.

Sophie Makariou, chef över avdelningen för islamsk konst på Louvren, att syftet med ny-satsningen är att visa "Islam med ett stort I".

– Vi måste ge tillbaka ordet Islam dess fulla glans och inte låta jihadisterna fläcka ner det.

● Mattias Enn, eminent och underhållande.

Underhållande historieförmedling

Riksteatern
Den förste turisten i Europa

Av och med: Mattias Enn
Pianist: Jan-Erik Sandvik
Regi: Anders Aldgård
Scenografi: Annika Sundqvist
 Lillan Måndag 24/9

teater

DET ÄR JU inte alltför frekvent som Karl Gerhards svårt syrliga *Hurra för det lilla som är kvar*, Zarah Leanders *Ich weiss es wird einmal ein Wunder geschehn* eller den ryska mellankrigsvisan *Dorogoy Dlinnoyu* framförs på svenska estrader numera (den sistnämnda på ryska till och med!) om de ens nånsin (med undantag

för Karl Gerhard-bidraget) har gjort det.

MEN INNE PÅ gamla fina Lillan (som ju används alldeles för sällan numera, känns det som i alla fall?) skedde det i alla fall, när den etablerade estradören Mattias Enn, i Riksteaterns regi, iförd dramatisk svart slängkappa anträdde scenen där och tog oss med på en både instruktiv resa tillbaka till mellankrigstiden och efterkrigstidens musikaliska tid.

Enn, som är van att kajka omkring i landet med enmansföreställningar som denna, är så "omodern" att han bemödar sig om att tala tydligt (diktionen!) och så

högt att alla ska höra honom (magstödet!) och även att sjunga dito.

Det tackar man och applåderar för. Och hela Lillan, som var i princip fullsatt, gjorde korrekt likadant.

Där inne pågick förresten, i samband med föreställningen, en så kallad retro-affton med både tidstypiskt fika till försäljning samt även så allehanda handgjorda konsthandverk (av exempelvis Lina Söderström).

DET GAV JU också den rätta atmosfären. På scenen hängde stora affischer från London, Paris och Berlin och det riktigt intressanta och genomtänkta var att

Mattias Enn också tog på sig rollen som historie-ciceron och så att säga blandade cocktailen med både lättsamheter och allvar. Mycket durkdrivet gjort.

Och så detta är inte enbart det förväntade och svenska-engelska förekom. Här blandades repertoaren med tyska-ryska-finska bidrag och Marlene Dietrich förelåg programmässigt framför den ständigt hurtfärdiga entertainern Ernst Rolf. Mycket pedagogiskt och fint.

Mattias Enn tar sig alltså denna gången entusiastiskt verkligen landet runt och erbjuder reseminnen från ett Europa som bara finns kvar i

historieböcker, filmer och sångtexter.

Beundransvärt. Och bara detta att det handlar om att hålla sammanlagt 30 sångtexter i huvudet är ju värt lite extra begrundan.

Enn påminner förresten lite om den stolta tysken Kurt Raab, som ibland har haft sångprogram i tv med en ålderdomlig men märkligt lockande repertoar.

Det är stor tur att sånt som detta existerar. För att påminna oss.

Rolf Nilsén

PS. Recensionen baserar sig, av logistiska orsaker, endast på den första akten (av två) i föreställningen.